

הריני נזיר פרק שני נזיר

ובכוננתה סוטה תקדוש ומיימתין לה מן השעורין ואי לא לא מיימתין כלל: **קמ"ל**. דאפי' יצא מן החיטין. ולעולם לא מצינ' למדק מחני' דכי אמר מן העדשים לא מיי' ולא כלום: **ברנ"י** ז"ל **ואומרה פיה**. גמרא מתרצין כגון שהיתה פרה רצונה ואמר כמדומה לי שצבורה

הריני מיר ממנה מבשרה אם
נתקיים מחשבתה שתהא עומדת
מאלהי אלה אני ארך ואעמידנה. (ד"צ"ט)
לשטיטן דלמריי' כי אמר מן הגרוגרות
היו מיר הכא נמי כי אמר הריני מיר
היו מיר וכי אמר מבשרה לאישולי
קמתי ואין שאלה צמיר. (ד"ה) אמרי
סוף ואמר מבשרה בגרוגרות דמי ולא
היו מיר. ולגבי דלת כגון שהיה דלת
נעול לפניו ואמר כמדומה אני שצבור
הדלת הזה שאין נפתח ע"י אדם הריני
מיר מנסיון אס תתקיים מחשבתו
שיפתח מאליו ונפתח מאליו (ד"ס) הלו
שטיטן דמי דמי דמי דמי דמי דמי דמי

לדאן אדם מוואס דערין זענען וואס זיך אהר
ממסכרין לאזשענען וואס זיך אהר
בזמיר: א"ר יהודה. לא אמרו ד"ש שיהא
מזיר [כלל שהן] לא דברו אלא לענין
גדר שאם אמר הריני ונדור מצטריה
והרי פרה זו עלי קרבן אם עומדת
היא מאלה (א) ועומדת מאלה דהוי
נדור הימנה ואינו מזיר: ג' כפורה
מזיר. היינו דקתני אמר פרה שכן
מזיר (ב) מה מחשבה שפואליה הכהן
בזלזולן אמירה כגון ודובר אמת בלבו
(תהלים טו) ויאמר עשו בלבו (בראשית
כז) ע' הריני מזיר. ה"א יתירה
משמע הימנה: ה' אמרו ד"ש חדא
ויומא. ודאם אמר הריני מזיר מן
הגבורות דהוי מזיר וה"ה נמי לבי אמר
הריני מזיר מצטריה: ו' למתנייה: ז' פרה
פלה. קתני פרה דלת סגורגורות
וכולנה קריבי וכו' (ז) משום דמיתלן

וַיֹּאמֶר הָרִי עָלֶי קָרְבֵּן הִיא אֵלָּא דְלָר אָמַר רַבָּא כְּגוֹן שְׁהִי צִנְעָנִים. דְּפִירָא בְּפִירָא מִיַּחְלָף וְאִיתְּ לֵהּ לְבִית שְׁמַאי דְּכִינוּי כִּינוּי נִזְרוֹת כְּמִזְרוֹת ^(א) מִדְּמַנִּי צִצְרִיתִי^א : וְאִי אִישׁוֹמֵר צִשֵּׁר. לְחוּדֵיהּ ה"א הֵכָּא הוּא דְּלֹאמַר צ"ש דְּהוּי נִזִּיר צִצְרָא וְחִמְרָא אֲוֹרִיחִי וְלֹאֲנִשׁ דְּלֹאמַר צִשֵּׁר הֲדֵדִי וְאִמְטוּ לֵהֲכִי אִיכָּא לְמִימַר כִּי אָמַר בְּמִשְׁכָּה כְּמ"ד ^(ב) מִינֵן דְּמִי : אֲבָל גְּרוּגוֹרֹס וּדְבִילָא. לְדָלוּ צִבְדֵּי יִין נִינְהוּ אִישׁמָל דְּלָא תִּהְיֶה לֵּהּ שֵׁם כִּינוּי קְמ"ל : וְמִי קִסְנִי אִם עֵמְדָה מֵאֲלִיָּה. אִם עֹומֶדָה סָתֵם קִאֲמַר בִּין מֵאֲלִיָּה בִין ע"י אַחֲרִיס : אֲלָא אָמַר רַבָּא כְּגוֹן שְׁהִיכָּא פְּרָה רְבוּזָא לְפָנֵינוּ וְאָמַר הָרִי עָלֵי קָרְבֵּן. כְּלוּמַר שְׁהִיתָה פְּרָה רְבוּזָא לְפָנֵינוּ וְאָמַר כְּסָבֹרָה פְּרָה וְזוֹ שְׁאִינָה עֹומֶדָה ^(ג) מִעֲכָבָת אִמִּי כַּכָּן שְׁלָא אַעֲמֹד לְעוֹלָם וְאִפְסִילוּ עַל יְדֵי אֲדָם : וְאָמַר הָרִי עָלֵי קָרְבֵּן. כְּלוּמַר שְׁהִזִּיר עֲזָמוּ מִמֶּנָּה אִם לֹא יַעֲמִידֶנָּה ^(ד) וְעֵמְדָה מֵאֲלִיָּה^א : צ"ש

דמאי פריך והאמרי ב"ש חדא ויזמנא [הא] אינטריק לאשמועינן אע"ג
גבוגרות למירות ואפ"ה מיר הכי נמי לא שייך צטר לנזיר: **תרתין**
ואזיל דאי אימרת גבוגרות משום דמחלפי צענצים דתרווייהו פירי
היא עיקר הסעודה ומיחלף בלשון בני אדם זה לזה וא"ת וליפלוג בצצר
אורחיה קמ"ל דכוונתו עמדה ר"ל מחליה ד' ולקמן מפרש שזה בכלל קו
קטני דודאי אי הוה מחליה בצמתי¹³ מפורש הייתה מודה לדברין על
מצברה ולא לימלי מירות בעמדה¹⁴ [ולכן קיימא] לו שמוסיף על הלשון
מחליה אלא הלשון אין תריך להוסיף אלשון המעשה אלא עיקר הדבר צמ
אלא בעל פה אומר איך נעשה המעשה אחרי כן דודאי שמה¹⁵ נדרו צע
ועמדה¹⁶ וליכא לפרש בין מחליה בין מאחרים שאין דרך בני אדם לתלו
ומאי קשיא ליה מי קטני מחליה והא כמה משניות דמטינין חסורי מיסח
המעשה אבל לפי דרמי צר חמא לא מוכח כלום דצמשה חסר מחליה
בזודר מן הצצר אי חייל עליה מירות לכל מיילי אי לא לכך פריך מי קטני
דחסר כלום: **הרי"י בקרבן**, פ"י הפרה ור"ל¹⁷ [ה] אס עמדה¹⁸ אס לא
(ב) **"ש"ש סברי תורפיה דההוא גברא משום** [אוקמה] בידיה הוא.
וב"ה [ספרי] אס לא עמדה כלל משום דצבואה והא קמתת
קטני הריני מירה והיכי משתמע קרבן וי"ל דה"ק הריני מצביא בקרבא
[ה"מ] חובותיו של מיר אבל היו רגילים להביא נדרים ונדבות עם

אינא עומדת ואו! אהרן מרדכי בלש פשוט עומדת אי (אומר) כן, ודאדא מחליף וטובין איה
הן הגורגורות ו' אהרן קאמער דלא פשוט בנדיא אלס כשפישו דבריו ואמר שלא נאמרו איה
ו' ולדתי היינו בני מבשר פרה ו' ויל נקט פרה ורבעא' אשכחנאן כשהוא אומר בלשון הוה
האבא איה מבשר אדם ויל הויר בלשון כן ברלס אי אמר פל ענינל של דלת של דלת ודאל
האבא איה ונפתח על יד הויר חן ו' הפערשיסין וועלסן דורש וקומעט ולישנא דמחנא: ודאל
ו' יוסף קלצ'אן אמר האומות כסכודות פרה ו' אשינא ליעמוד וטובאיה ויהא ליעמוד ורביצון
ו' משל איה הגורד בזה פרה ואני משלים חפצה היינו ניר משרבא אי עומדת

(א) [לעיל ט.], (ב) [לעיל ט.],
(ג) [נדרים י.], (ד) ס"א
מענדס, (ה) נ"א ולחלו,
(ו) שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] רש"י ד"ה ואמר הרי
 ענין קרנן וכו' אם לא
 שיעמוד ועומד מהלכה
 שם כברי מרבי דהאי
 גרסא וכו' י"ז דה"ל:
 [ב] תוס' ד"ה פרה ו'
 אלא מקמתי בריעי עומדת
 מכלל דרבותא הוא י"ז א'
 ממחקק [ג] ב"ה ד"ה שפי'
 אלא הוסיף חכמי מיתום י"ז
 דה"ל [ד] ואליב מלת
 ה' הלכתי: ד"ה מרחיק מל'
 ו' וקמתי בריעי וכו' ואתמ'
 שיעמוד י' גדיה' ואתמ'
 שפירש גלי' א"מ: [ה] ד"ה
 ידוע על קרנן פי' הפכה
 ויזיל אם עומדת אם לא
 וכו' ה' מיתום מן אם לא
 עומדה ממחקק וי"ז א' אם
 לא עומדה דמחקק קמתי
 כ"ל דה"מ:

הגהות התוספות

- [illegible]

פי' הרא"ש

הדר ביה: ה"ג אמר אמרה
פרה זו הריני נזירה אם
עומדת אני אמרה הדלת
הזו הריני נזירה אם נפתחת
אני הדלת לשון נקבה
הכדחים הדלת תסוב על
צידה ובמ"מ מפרש כלולה
ממנתי: ואמר כסבורה פרה
זו אינה עומדת כמו
ההאניה הנשכר
לכלומר לפי ענינה אינה
יכולה לעמוד והיינו אמר
אמרה פרה זו דמנתי

ש'אמר האדם סבורה פרה זו
שש'מאי וב"ה בפלוגתא דרי"י
ל'אסור הפרה עליו כקרבן ו
ש'במשמעות שתעמוד מא
נפתחת הריני נזיר ממנה א
ממתני' מאמר הפרה הוא ופ
תדור נזיר אם תעמוד מ

١٠

נוסחת הריב"ז

[illegible]

נ"י הרא"ש (המשך)

[illegible]

פרה זו. כגון שהיתה פרה רצוה לפניו משמע ליה להיתה רצוה מדקתני אם עומדת אני לשנויא דרמי דר חמא י"ס לפרש לישנא דמתני' הכי אמר פי' אמר אדם הרואה הפרה הרצוה (הא' מדקתני הריני עומדת מכלל דרצוהה) ב' אמרי' אמרה פרה זו פרה חצורה (הא' זו) ג' רליוור חצורה (הא' פרה)

יש אי לא לא קמ"ל
מרתני אמר אמרה
עומדת אני אומר
אם נפתח אני בש"א
אמר רבי יהודה אף
יומרים אלא באומר
אף אם עומדת היא:
ותעיא אמר רמי ברא
נתן בנן שהיתה פרה
סבורה פרה זו אינה
דה אם עמדה מאליה
ב"ש לשיטתן וב"ה
אמרי⁶ מן הגרורות
הכא נמי כי אמר
אומרים לא הוי נזיר
א זימנא אמר רבא
חייא תרתי תלת וכן
תוצריכי דאי איתמר
תם הוא דאמרי ב"ש
נן בענבים אבל בשר
י איתמר בשר הכא
נזיר בבישראל וחמרא
לא קמ"ל ואי איתמר
ממרי בית שמאי אבל
ית הלל ואי תנא דלת
ל אבל בהך תרתי
מאי קמשמע לן דלא
עמדה מאליה אלא
ה פרה רבוצה לפניו
בשלמא פרה בת
בת קרבן היא אלא
ה פרה רבוצה לפניו
ואמר

ואינה יכולה וצרכון תדור מזירות אס תעמוד אני משלים לה דבריה
כי הריני נזיר מבשרה אס תעמוד וכולה מתנינן אמלתא דפרה והש"ס
מוסיף בה מילתא דאמר האדם וקאם לתמוה^א על שטה זו דאי איירי
שהאדם אומר בפירוש הריני נזיר מבשרה אס היא עומדת א"כ הוי כוליה
גניינא דאמר פרה כדדי דאין ציורה מועיל כלום וגראה לפרס שאין
הניגוד אומר כלום רק כשהי מספר מילתא דפרה לזר שייך בה מזירות
רק שתא מופרעת לאיסורא שלא יהא מזירה הלכך כשלאם מספר
לפנינו כך בדעתו לקיים עליו שיהיה נזיר מבשרה ופליגי ד"ס וצ"ה
כאלו אמר האדם בפירוש אני נזיר מבשרה אס תעמוד ומיהו י"ע
לא הוזכר כלל מזירות ו והלכו בית שמאי לשיטתן דכי היכי דלא שייכי
ות. כלומר צב' צב' מקומות בגורגורא וצפרה וצדלת וצרכי כדמפרש
ו ושמא בדעתו היה לומר ענינים ועלה בפיו צפרורא וצא ושמא ר' א
מחזיק^א בלא עמידת דרימ^א (ולא לומר) ששטמ^א ויכל לשארי אלף אגב
דמ"ה^א דפריך לשינויא דרימ^א בר חמא: **ב"י** קתני מא"י^א. אס עומדת
קאמר מאליה ש"מ דליכא לפרוש דידך דאי דידך לייתי הריני נזיר
המשנה מאליה [אכלן] הא לא קשיא מאי דמוסיף רמי בר חמא ועמדה
מחולה נדרו צריך לשנות התנא ומה ששעמה הפרה אחרי כן א"ל לשנות
ה הפרה מאליה דלא הוי נזיר אס לא עמדה מאליה ולכן הוצרך^א לפרס
ודבר שידוע שיהיה שאס דעתו להיות נזיר למת בזהו דבר וא"ת
והכי קתני וי"ל דה"מ היכא דמוכה מחסורין ואי יס כח להוסיף על לשון
דאינה מוילה מחלוקת התנאים כלל בעמידת הפרה אלא כל המחלוקת
אליה דאין לו להוסיף על לשון המשנה כיון דלא מוכח מפלוגתא דתנאי
עמדה כדמסיק לקמן אלא^א דלא שצקיה לסייומי למילתיה עד דפריך ליה:
אס לא עמדה ר"ל אס לא עממיה (והכא) [והא] לא אוקמה וחייב להציא קרבן
וכיון דקמתה אינו חייב להציא קרבן^א וא"ת והא בלישנא דמתני'
מזירות אס לא עמדה ואע"ג דקרבנות נזיר אינם באים במצומה גסה
דבנות מזירות ואותם באים אף מצקר ואלן הכל לפי נדרו ונדמו:
ואמר

הרעני נדיר: כגון: שהיה פה ברבצה לפני ואמר ור' על קרבן והפ' דמנתי' למצוד ותבא לי שאלה שם תעמוד בין מלתי' בין ר' אחרי שחנכתי לעדתי ור' מביא את הקרבן חובה מיהו ר' גרשון' הליבאי ור' נתנאלחן קרובות נדב' שלב' אשר תשג' ור' ספי דור מרמ' ור' רמלי' דבריה ואומר הר' על קרבן ור' אבאמר הר' על קרבן ור' ב"ש' הוא ור' וליב' אין כלשון ה' שמשפט נדירות ולפי שפירוש הר' על קרבן בנר' אמאי לא הר' נדיר לב' אלא דלת בא קרבן אלא ש' לא